

رهیافتهای زیبائی در پایداری شهر (با نگاهی به ارزش‌های کالبدی بافت تاریخی)

حسین حاتمی ابرقوئی (دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی خوراسگان)

hoseinhatami@yahoo.com

“سید مهدی مسعودی”，“محمد مهدی نقی پور”

Email:{ Masoodi2006 },{ Mehdi.naghipoor }@yahoo.com

چکیده

زیبائی به عنوان یکی از نیازهای اصلی زندگی بشری همواره در سطوح مختلف متد نظر برنامه ریزان و کارشناسان قرار داشته است. ضرورت نگرش به ارزش‌های کیفی زندگی شهری و بکار گیری زیبائی در عرصه شهر و شهرسازی همانند دیگر ابعاد حیات انسانی امری لازم و از ضروریات توسعه پایدار به شمار می‌رود. افول ارزش‌های کیفی زندگی شهری یعنی ارزش‌های اجتماعی، فرهنگی و زیبائی شناسی، که در نهایت به صورت احساس ناکامی، زشتی، تنفس، ناشتاختگی و ناامنی در میان عامه ظهور پیدا می‌کند و تنها راه حل آن شناخت مشخصه‌هایی است که با آنها به یک فضای مطلوب شهری دست یابیم. این مشخصات و عوامل، وقتی نمود کالبدی به خود بگیرند و در شهر به چشم آیند عوامل زیبائی و مطلوبیت شهری نام می‌گیرند. جهت رسیدن به این کیفیت مطلوب در عرصه بافت‌های تاریخی و جدید باید به مواردی نظیر لزوم وجود دید جزء نگر در کنار نگاه کلی به شهر، طراحی مناسب با ماهیت شهر، وجود طبیعت در شهر، کاربرد رنگ در مناظر شهری، مبلمان شهری، میدانی و نشانه‌های شهری، رعایت ابعاد انسانی در طراحی اجزا و تجهیزات شهری و پرداختن به جایگاه نمای ساختمانها توجه به ویژه بعمل آورد. در این پژوهش، علاوه بر مطالعات کتابخانه‌ای و اینترنتی، برداشت‌های میدانی نیز انجام گرفته که ما حصل آن همراه با نتایج حاصله از تطبیق و تحلیل متن‌ها و مقالات مختلف در این مقاله ارائه شده است.

واژه‌های کلیدی

زیباسازی- بافت تاریخی- بافت شهری- طراحی شهری- ماهیت شهر.